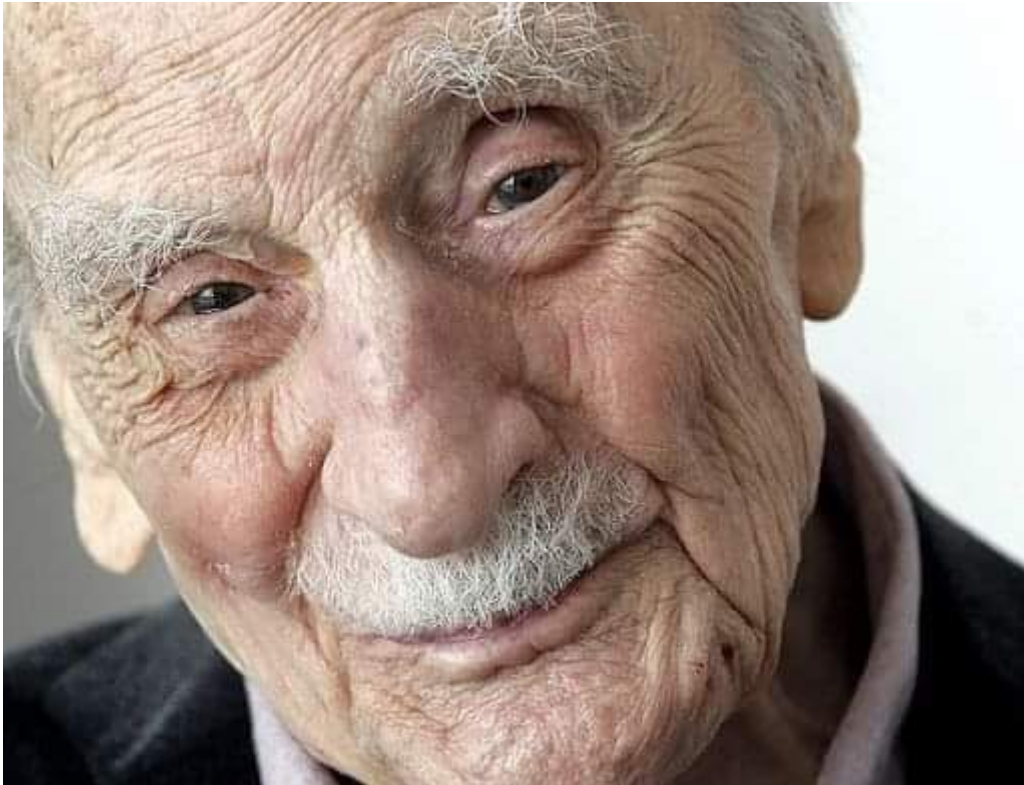

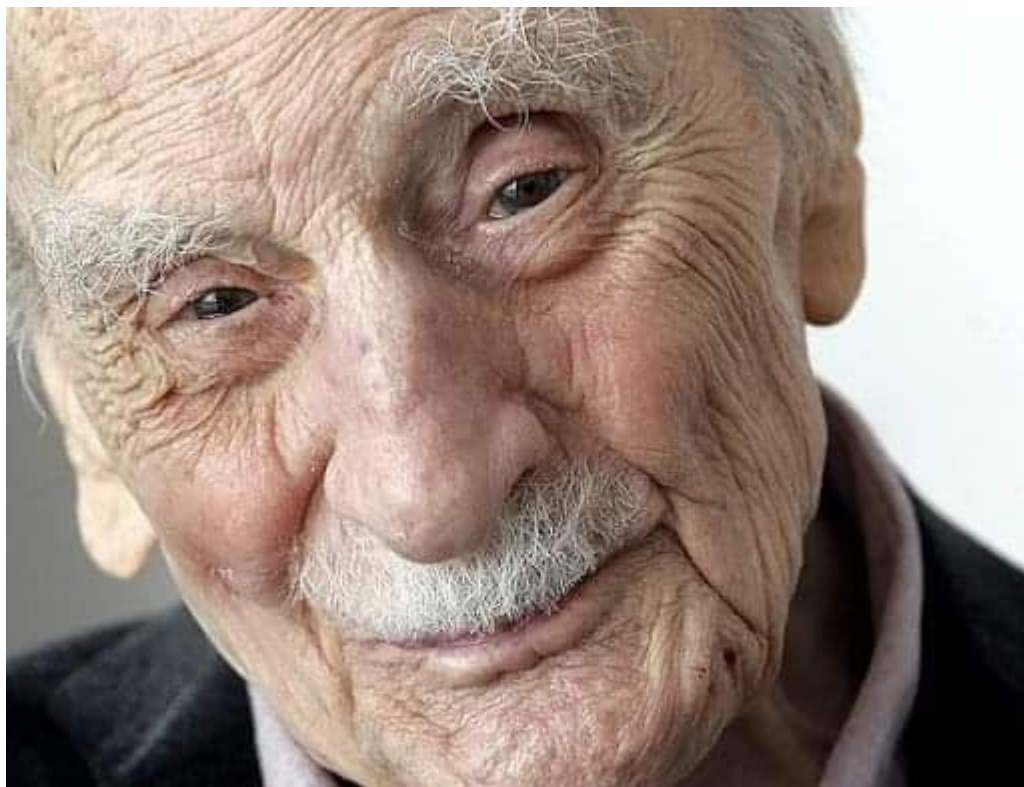
31 Ιουλίου 2023

Να διορθώνω ότι λάθος αντιλαμβάνομαι

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Ο πατέρας μου, αν έμπαινε στο δωμάτιό μου, και έβρισκε το φωτιστικό αναμμένο ενώ ήμουν έξω μου έλεγε: Γιατί δεν το σβήνεις και γιατί όλη αυτή η σπατάλη στο ρεύμα??? Αν έμπαινε στο μπάνιο και έβρισκε το νερό της βρύσης να τρέχει έλεγε: Γιατί δεν κλείνεις τη βρύση πρίν φύγεις, γιατί τόση σπατάλη στο νερό??? Πάντα με επικρίνει και με κατηγορεί για σπατάλη και απροσεξία, κι ότι αρκετοί άνθρωποι τα στερούνται... ακόμα και τώρα που είναι στο κρεβάτι άρρωστος!!!

Μέχρι που μια μέρα βρήκα δουλειά.

Ήταν η μέρα που περίμενα πάντα.

Σήμερα κάνω την πρώτη προσωπική μου συνέντευξη για μια εξαιρετική δουλειά σε μια μεγάλη εταιρεία.

Και αν με δεχτούν, θα φύγω από αυτό το σπίτι χωρίς επιστροφή, και θα ξεκουραστώ από τον πατέρα μου και την μόνιμη επίπληξή του.

Ξύπνησα νωρίς το πρωί, ντύθηκα με τα πιο όμορφα ρούχα, αρωματίστηκα και βγήκα έξω.

Γύρισα και βρήκα τον πατέρα μου να χαμογελάει παρά το ξεθώριασμα των ματιών του και τα συμπτώματα της ασθένειάς του που είναι ορατά στο πρόσωπό του....

Μου έδωσε μερικά χρήματα και μου είπε: Θέλω παλικάρι μου να είσαι θετικός και σίγουρος για τον εαυτό σου και να μην φοβηθείς μπροστά σε καμία ερώτηση, να ξέρεις σ' αγαπώ!!!

Του χαμογέλασα, ενώ μέσα μου σκέφτηκα, ακόμα και σε αυτές τις στιγμές, δεν σταματά ποτέ να συμβουλεύει σαν να θέλει σκόπιμα να μου χαλάσει τη διάθεσή μου στις πιο ευτυχισμένες στιγμές της ζωής μου.

Βγήκα από το σπίτι βιαστικά και μπήκα σε ένα ταξί και κατευθύνθηκα προς την

εταιρεία.

Μόλις έφτασα και μπήκα στην πύλη της εταιρείας, έμεινα έκπληκτος από όλα αυτά που είδα!!!

Δεν υπήρχαν φύλακες στην είσοδο και κανένας ρεσεψιονίστ εκτός από πινακίδες που οδηγούσαν στο σημείο της συνέντευξης.

Μόλις μπήκα μέσα στο προαύλιο του κτιρίου, παρατήρησα ότι το πόμολο της πόρτας είχε βγει από τη θέση του.

Θυμήθηκα λοιπόν τις συμβουλές του πατέρα μου “να είμαι προσεκτικός και να διορθώνω ότι λάθος αντιλαμβάνομαι”, οπότε αμέσως έβαλα το χερούλι της πόρτας στη θέση του.

Εν συνεχεία είδα τις ξύλινες τάβλες στο κήπο της εταιρείας μουσκεμένες με νερό από το νιπτήρα που είχε ξεχειλίσει. Έτσι θυμήθηκα το νερό και τον πατέρα μου, και έκλεισα τη βρύση..

Στη συνέχεια μπήκα στο κτίριο της εταιρείας... παρατήρησα την τεράστια ποσότητα φωτιστικών αναμμένων καθώς ήταν μέρα μεσημέρι και έτσι τα έσβησα από συνήθειο, του πατέρα μου σπίτι μας ..

Μέχρι να φτάσω στον όροφο, μου έκανε εντύπωση ο μεγάλος αριθμός αιτούντων για αυτή τη δουλειά.

Διάβασα το όνομά μου στη λίστα των αιτούντων και κάθομαι να περιμένω τη σειρά μου, κοιτάζοντας τα κομψά πανάκριβα ρούχα που φορούσαν και άκουγα που έλεγαν για τα πτυχία τους από αμερικάνικα πανεπιστήμια... και ένιωσα κατώτερος από τους άλλους.

Μετά παρατήρησα ότι όλοι όσοι μπαίνουν στη συνέντευξη σε λιγότερο από ένα λεπτό βγαίνουν και φεύγουν.

Σκέφτηκα, αν αυτοί με αμερικάνικα πανεπιστήμια και καλό ντύσιμο τους απορρίπτουν, εγώ δεν θα έχω τύχη. Αποφάσισα να αποσυρθώ από αυτόν τον χαμένο ανταγωνισμό με την αξιοπρέπειά μου πριν μου πουν να ζητήσω συγγνώμη.

Και ήδη σηκώθηκα και βγήκα έξω, τότε ο υπάλληλος φώναξε το όνομά μου.

Είπα, “Δεν υπάρχει περίπτωση να φύγω, θα μπω”.

Μπήκα στο δωμάτιο συνέντευξης και κάθισα στην καρέκλα απέναντι σε τρεις ανθρώπους που με κοίταξαν και χαμογέλασαν με ένα πλατύ χαμόγελο και μετά

κάποιος είπε είσαι τώρα μέλος της εταιρίας μας, συγχαρητήρια!!!

Έμεινα έκπληκτος για μια στιγμή και νόμιζα ότι με κοροϊδεύουν ή ήταν μια από τις ερωτήσεις συνέντευξης πίσω από αυτή την ερώτηση. Θυμήθηκα λοιπόν τις συμβουλές του πατέρα μου όταν βγήκα από το σπίτι να είμαι θετικός και σίγουρος για τον εαυτό μου.

Τους ρώτησα ότι κανείς από εσάς δεν μου έκανε ούτε μια ερώτηση πως είστε σίγουροι για μένα???

Ο τρίτος είπε ότι γνωρίζουμε πολύ καλά ότι κάνοντας ερωτήσεις δεν θα μπορούσαμε να αξιολογήσουμε τις δεξιότητες κανενός από τους υποψήφιους. Και έτσι αποφασίσαμε ότι η αξιολόγησή μας για το άτομο θα ήταν πρακτική... Σχεδιάσαμε ένα πρακτικό test group που αποκαλύπτει τη συμπεριφορά του εκλεγμένου, την έκταση της θετικότητας αντίληψής του, και την έκταση της ικανότητας να διορθώνει και την παραμικρή λεπτομέρεια για το συμφέρον της επιχείρησης, οπότε ήσουν ο μόνος που επεδίωξε να διορθώσει κάθε ελάττωμα που σκόπιμα βάλαμε στο δρόμο του κάθε υποψηφίου... ήσουν τεκμηριωμένος μέσω των φωτογραφικών μηχανών παρακολούθησης που βάλαμε σε όλες τις βεράντες και στο εσωτερικό της εταιρείας.

Τότε όλα τα πρόσωπα εξαφανίστηκαν μπροστά στα μάτια μου και ξέχασα τη δουλειά, τη συνέντευξη και τα πάντα... Και βλέπω μόνο μια φωτογραφία, του πατέρα μου πια!!!

Εκείνη η μεγάλη πόρτα που μου έδειξε ο πατέρας μου με την σκληρότητα αλλά και με τη στοργή, την αγάπη, την τρυφερότητα και την ηρεμία του.

Ένωσα την επιθυμία να πάω σπίτι και να φιλήσω τα χέρια και τα πόδια του.

Όταν έφτασα στη πόρτα του σπιτιού μου, είδα τους συγγενείς και τους γείτονές μου να είναι λυπημένοι.

Κατάλαβα.

“Αντίο Πατέρα μου, σ’ ευχαριστώ πάρα πολύ για όλα όσα μου δίδαξες κι ας μην τα καταλάβαινα τότε”

Πηγή: από το διαδίκτυο